

LES FINANCES A L'ESTATUT

En la confiança que els dos anteriors articles sobre l'Estatut, hagin servit, si més no, per introduir el tema, a partir d'avui començarem a desenvolupar el que és l'objectiu primer d'aquest nostre treball: fer comprensible per a tothom els aspectes més importants de l'actual Estatut. I dic fer comprensible, no perquè pensi que són pocs els "escollits" i capaços d'arribar al fons del tema, sinó perquè no és precisament un model de claredat i senzilleza literària, -totes les normes legals són complexes per als profans- i també pel context on s'ha de desenvolupar, dins el marc de la Constitució Espanyola.

Potser no tocarem tots els punts i comes, i més d'un article ni l'esmentarem. Bàsicament ens volem moure en dos camps; el Títol Primer, dedicat a les competències de la Generalitat, i el Títol Tercer, que contempla les Finances i l'economia. Sens dubte hi haurà escapades a d'altres articles, però serà l'excepció. Hem decidit també començar pel final. Ja sé que no s'arriba pas abans, però... allò escrit, escrit serà.

Hi ha una dita que no per més repetida deixa de ser certa: "Sense Autonomia financera, no pot haver-hi veritable autonomia". Aquesta és la raó que ens impulsa a tractar en primer lloc l'aspecte financer de l'Estatut. Jo diria, sense cap por d'equivocar-me, que és el més interessant. És l'eina que ha de fer funcionar l'Autonomia. Sense els mitjans econòmics necessaris no ens serà possible tirar endavant cap projecte, ni tan sols cobrir els serveis mínims que la societat demandarà. Les finances, aleshores, són el punt clau per arribar a una Autonomia plena. La pregunta doncs, que tots ens hem de fer i que intentarem respondre és: L'Estatut d'Autonomia del 79, preveu un nivell de financiació suficient per al que necessita Catalunya?. Aquesta és la gran incògnita, i només el temps ens dirà qui té raó.

Per no enganyar-nos, vull deixar clar quina és la meva postura respecte a aquest problema. Crec sincerament que l'apartat de Finances de l'Estatut ha quedat curt. Ni més - ni menys. Penso també que encara hi ha molt a fer, que depèn molt de la voluntat negociadora del Govern Central i de la capacitat dels pròxims mandataris catalans. Penso també, que el nivell de financiació assolit pot ésser, salvant les distàncies, favorablement - comparat amb el que otorgava l'Estatut del 32. Crec també que ens hem quedat molt lluny dels sistemes que imperen als Països amb règims federals d'Europa.

Aquesta és la meva posició davant l'aspecte financer de l'Estatut. És una posició que més que pessimista, vol ser crítica. I criticar l'Estatut o alguns dels seus aspectes no és torpedejar-lo ni estar-hi en contra. Senzillament, sóc partidari de l'Estatut, en cas contrari no escriuria això, però el contemplo des d'un caire crític i veig que encara queda molt camí...

XAVIER GUELL